

บทที่ 4

คำยืมภาษามลายูของมุสลิมในเมืองสงขลา

ชาวไทยมุสลิมในเมืองสงขลาส่วนใหญ่จะพูดภาษาไทยถิ่น แต่ก็ยังปรากฏว่ามีศัพท์ส่วนหนึ่งที่เป็นคำยืมจากภาษามลายู ซึ่งจะนำมาใช้พูดปนกับภาษาไทยถิ่น ศัพท์คำยืมเหล่านี้มักจะเป็นศัพท์ที่นำมาใช้กับวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีแบบมุสลิมทั่วไป ได้เคยกล่าวแล้วว่า การรับคำภาษามลายูมาใช้ปนกับภาษาไทยถิ่น จะมีการรับคำทั้งโดยตรงและโดยอ้อม คือการรับผ่านจากชาติอื่นอีกทอดหนึ่ง อย่างเช่น ลักษณะของภาษามลายูที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันของประเทศไทยมีการใช้คำภาษาไทยปนกับคำภาษามลายูเพิ่มมากขึ้นในรูปของการปรับเสียง

ในการศึกษาคำยืมภาษามลายูของมุสลิมในเมืองสงขลา ผู้วิจัยก็ได้รวบรวมคำยืมที่ปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวัน โดยจะเสนอในรูปของเสียงในภาษาถิ่น เปรียบเทียบกับเสียงในภาษาเดิมหรือเสียงในภาษามลายูกลาง ทั้งจะให้ความหมายในภาษาถิ่น เปรียบเทียบกับความหมายในภาษามลายูกลาง เพื่อให้เห็นถึงลักษณะของการยืมคำมาใช้ ซึ่งมีทั้งการเปลี่ยนแปลงด้านเสียงและความหมาย แม้ว่าภาษามลายูที่นำมาใช้จะไม่ปรากฏภาษาเขียน และไม่มีตัวอักษรใช้ มีแต่ภาษาพูด ซึ่งมีเพียงหน่วยเสียงพยัญชนะและสระ ไม่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ แต่ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้พยายามถ่ายทอดเสียงของคำยืมภาษามลายูที่นำมาใช้ โดยใช้สัญลักษณ์แทนทั้งเสียงพยัญชนะและสระ ส่วนเสียงวรรณยุกต์นั้น ใช้แทนเสียงคำยืมภาษามลายูที่ชาวไทยมุสลิมเมืองสงขลาใช้กันนั้นจะมีการปรับเสียงให้เป็นแบบภาษาไทยถิ่นซึ่งใช้พูดจากันในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ซึ่ง สุภาพ ขัณฑ์ธรี

1 สถาบันทักษิณคดีศึกษา สงขลา. สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ เล่ม 7. 2529.

หน้า 2663-2665.

2 สุภาพ ขัณฑ์ธรี. ภาษาไทยถิ่นที่ใช้ในปัจจุบัน จังหวัดสงขลา. 2530. หน้า

ได้ศึกษาไว้ในภาษาไทยถิ่นที่ใช้นับปัจจุบัน จังหวัดสงขลา มาใช้ประกอบเพื่อให้เห็นถึงเสียงของคำ ดังนี้

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นสงขลา เขต 3 (อำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะเดา) ซึ่งมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 7 หน่วยเสียง คือ

/1/ มี 2 หน่วยเสียงย่อย คือ

สูง-ขึ้น-ตก

สูง-ขึ้น

/2/ มี 1 หน่วยเสียง คือ

สูง-ระดับ

/3/ มี 2 หน่วยเสียงย่อย คือ

กลาง-ขึ้น-ตก

กลาง-ขึ้น

/4/ มี 1 หน่วยเสียง คือ

กลาง-ระดับ-เลื่อนลง

/5/ มี 1 หน่วยเสียง คือ

ต่ำ-ขึ้น-ตก

/6/ มี 1 หน่วยเสียง คือ

ต่ำ-ระดับ

/7/ มี 1 หน่วยเสียง คือ

ต่ำ-ตก

การเสนอผลการวิจัยจะเสนอในรูปของตารางเสียงของคำในภาษาถิ่นและภาษามลายู และความหมายของคำในภาษาถิ่นและภาษามลายู ตามลำดับดังนี้

1. คำเรียกเครือญาติ
2. คำเรียกตำแหน่งทางศาสนา
3. คำเรียกชื่ออาหาร

4. คำเรียกเครื่องมือเครื่องใช้
5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม
6. คำเรียกชื่อสัตว์
7. คำเรียกชื่อพืช
8. คำเรียกศัพท์ทั่วไป

ผลของการศึกษาเสียงของคำในภาษามลายูของมุสลิมในเมืองสงขลา

1. คำเรียกเครือญาติ

คำยืม	เสียงในภาษากัน	เสียงในภาษาเดิม
กข	/ka? ³ /	kakah
เจะ	/ce? ³ /	machik, pachik
ตั้ว	/tua ⁶ /	tua
โตะ	/to? ³ /	datok
โตะแหะ	/to ³ nɛ? ¹ /	datok ninek
บั้ง	/baŋ ³ /	abang
ปะ	/pa? ³ /	pa, bapak
มะ	/ma? ⁶ /	mak, emak
แมะ	/mɛ? ¹ /	emak
ว้าย	/wa? ³ /	wak
สู	/su: ¹ /	pa'su

2. คำเรียกตำแหน่ง

คำยืม	เสียงในภาษาถิ่น	เสียงในภาษาเดิม
ครู	/khru:⁶/	guru
โตงกาเต็บ	/to³ka:⁴tep³/	ketua
โตงเซียง	/to³sia²²/	siak
โตงบิลัน	/to³bi⁶lan¹/	Pembila
โตงยี	/to³yi:⁷/	Hayi
โตงอิหม่าม	/to³ ?i⁴ma:m²/	Himam
โตงฮัน	/to³han⁶/	Tuhan
นบีนี	/na⁴bi:³/	Nabi
ฟะเก	/fa²ke:⁴/	Wakil
รอซูล	/rɔ:²su:n¹/	Rasul
รายา	/ra:⁴ya:⁴/	Raja
หะยี	/ha²yi:⁵/	Hayi
อัลลอฮ์	/ʔan³lɔ:⁷/	Allah
อัลเลาะห์	/ʔan³lɔ²¹/	Allah

3. คำเรียกชื่ออาหาร

คำไทย	เสียงในภาษากัน	เสียงในภาษาเดิม
ก๋อปี	/kɔ:⁴pi:²/	kopi
ก๋อและ	/kɔ:⁴lɛ?¹/	gulai
กษหรี	/ka⁵ri:²/	kuri
จู้จู้	/cu:³cun⁷/	cucur
บุด	/bu:⁴du:⁴/	budu
บุด	/bu:⁴tu:⁴/	putu
ปัต	/pat³/	ketupat
ปัม	/pam⁴/	apam
ตชบัก	/ta⁴bak⁴/	mertabak
มชตชบช	/ma⁴ta⁴ba?⁴/	mertabak
โรตี	/ro:⁴ti:⁵/	roti
ลา	/la:⁴/	karas
สชเต๊ะ	/sa²te?³/	satek
อจาจาด	/ʔa:⁴ca:t⁴/	acar

4. คำเรียกเครื่องมือเครื่องใช้

คำไทย	เสียงในภาษากัม	เสียงในภาษาเดิม
กง	/kon ³ /	koung
กรีด	/krit ³ /	keris
ก๊อดตะ	/kɔ: ⁴ ta ³ /	kotak
ก๊อและ	/kɔ: ⁴ lɛ ¹ /	kolek
กั๊ด	/kat ³ /	puket
กุนี	/ku ⁶ ni: ¹ /	guni, goni
แจ	/cɛ: ⁵ /	kunci
ตีหมา	/ti ⁴ ma: ² /	timba
บัน	/ban ³ /	kain serban
ปาเตะ	/pa: ³ te ⁶ /	batik
ปัง	/pin ³ /	caping
ล้ากั๊ง	/la: ² kon ¹ /	telekung
สะกั๊	/sa ¹ ki: ³ /	saki
โสร้ง	/sa ¹ ro: ^η ² /	sarong, sarung

5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม

คำยืม	เสียงในภาษาไทย	เสียงในภาษาเดิม
กอมัต	/k : ³ mat ² /	komat
กยามัต	/ki: ⁴ ya: ⁶ mat ² /	kiamat
กุรอาน	/ku ³ ra ⁷ ?a:n ⁴ /	Quran
กูโบ	/ku ³ bo: ⁵ /	kubor, kubur
กายาม	/kam ⁴ ya:n ⁵ /	kemeyan
ซกาต	/sa ¹ ka:t ³ /	zakat
ซิกัด	/si ¹ ke:t ³ /	zikir
ซูโบะ	/su ² bo? ³ /	subuh, suboh
ยนะซะ	/ya ³ na: ³ sa? ² /	jenazah
ยมออต	/ya ³ mu: ⁴ ?at ³ /	jum'at
ดุโหด	/du ³ ho:t ¹ /	zuhur
ดูอา	/du: ³ ?a: ⁴ /	do'a
ตะเบะ	/ta ³ be? ³ /	tabik
ตะละกง	/ta ³ la ³ kon ³ /	telekong
ตะละเวะ	/ta ³ la ³ wε? ⁷ /	tarawekh
ตักบี	/tak ³ bi: ³ /	takbir
นิกะฮ์	/ni ³ ka? ¹ /	nikah
บั้ง	/ban ³ /	bang
ปอซอ	/pɔ: ³ sɔ: ³ /	puasa
ปอเนา	/pɔ: ³ nɔ? ² /	pondok
ฟัรดู	/fat ¹ du: ⁶ /	fardu
มะหยัง	/ma ³ yan ¹ /	sembahyang

5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม (ต่อ)

คำไทย	เสียงในภาษากัน	เสียงในภาษาเดิม
มฆยัต	/m ³ yat ¹ /	mayat
มะอัฟ	/ma ³ ?ap ³ /	ma'af
มะฮัน	/ma ³ han ³ /	mahar
มัซยิด	/mat ⁵ sa ¹ yit ³ /	masjid
มาตี	/ma: ⁵ ti: ⁵ /	mati
มุสลิม	/mut ⁵ sa ¹ lim ⁶ /	muslim
มูไลด์	/mu: ² lo:t ² /	maulud
เมกกะ	/mek ³ ka? ³ /	Mekah
ยากัด	/ya: ⁶ kat ³ /	zakat
รายอ	/ra: ⁶ y : ⁷ /	hari raya
รอมดอน	/r :m ⁵ ma ⁶ d :n ⁵ /	romadhon
สลาม	/sa ¹ la:m ⁵ /	salam
สุนัต	/su ¹ nat ¹ /	sunat
สุเฮรา	/su ¹ raw ¹ /	surau
หมักกะ	/mak ¹ ka? ³ /	Mekah
หมักริบ	/mak ¹ rip ² /	maghrib
เหนียด	/niat ² /	niat
อะซาน	/?a ⁷ sa:n ⁴ /	azan
อะกิกะ	/?a ⁷ ki: ⁶ ka: ¹ /	agigah
อายัน	/?a: ⁶ yan ⁷ /	ajal
อัลกุรอาน	/?an ⁶ ku ³ ra ⁷ ?a:n ⁴ /	Al-Quran
อิส่า	/?i ⁶ sa: ¹ /	isya

5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม (ต่อ)

คำยืม	เสียงในภาษากัน	เสียงในภาษาเดิม
อิสลาม	/ʔit ⁴ sa ² la:m ³ /	Islam
ฮิจเราะห์	/hit ⁶ ja ³ r ʔ ² /	hijrah
อัซซาด	/hat ⁶ sa:t ² /	asar
ฮารีรายอ	/ha: ⁷ ri: ³ ra: ³ y : ⁴ /	hari raya
ฮารัม	/ha: ³ ram ¹ /	haram
ฮิดลฟีตรี	/hi: ⁶ din ³ fit ⁴ ri: ⁶ /	idil fitri
ฮิดลอัฎฮา	/hi: ⁶ din ³ ?at ³ ha: ⁴ /	idil adha
ฮิบาดะฮ์	/hi ⁶ ba: ⁴ da? ² /	ibadah

6. คำเรียกชื่อสัตว์

คำยืม	เสียงในภาษากัน	เสียงในภาษาเดิม
กุเลา	/ku ⁴ law ⁷ /	kurau
คีเกะ	/ki: ² ke? ³ /	kikek
คิตัง	/ki: ² tan ³ /	kitang
บองหลา	/b :n ⁴ la: ¹ /	ular tedong selar
ปะ	/pa? ³ /	ulakapak
มอหยอง	/m : ⁷ y :n ¹ /	mayong
มะวัน	/ma ⁴ wan ³ /	bawal
มัลลัง	/mi: ² lan ¹ /	sembilan
มุสัง	/mu: ⁷ san ¹ /	musang
หลุมพุก	/lum ¹ phuk ⁶ /	terbok

7. คำเรียกชื่อพืช

คำไทย	เสียงในภาษากัน	เสียงในภาษาเดิม
กันชา	/kan ³ cha: ⁵ /	ganja
คง	/khon ⁷ /	jagung
คัสโลก	/khl :k ⁶ /	jambu golok, ketereh
คูละ	/khu: ⁶ la? ⁷ /	garain
จัมดะ	/cam ³ da? ⁴ /	campedak
จัมปาดะ	/cam ³ pa: ⁶ da? ⁴ /	campedak
จัมปุต	/cam ³ pu: ³ te: ⁴ /	kacang butir
จูด	/cu:t ³ /	kerchut
ชมไผ่	/chom ⁵ po: ⁶ /	jembu air mawar
ตง	/ton ³ /	buluh betong
มังคุด	/man ⁵ khut ⁷ /	manggis
ยาร่วง	/ya: ⁷ ruan ⁵ /	janggus, gajis
ยาคัด	/ya: ⁷ nat ¹ /	nanas
ยาหมู	/ya: ⁷ mu: ¹ /	jambu biji
ลองกอง	/l :n ⁴ k :n ³ /	longkong, dokong
ลอยหนัง	/l :y ⁶ nan ¹ /	nona
ละไม	/la ⁷ may ³ /	rambi, ramai
กลางสาต	/la:n ⁶ sa:t ² /	langsat
ลูกู	/lu: ³ ku: ³ /	duku
สหวา	/sa ¹ wa: ¹ /	sawanih
สาคู	/sa: ¹ khu: ⁷ /	sagu
หลา	/la: ¹ /	ubi ketela

7. คำเรียกชื่อพืช (ต่อ)

คำยืม	เสียงในภาษาถิ่น	เสียงในภาษาเดิม
หลมพี	/lum ¹ phi: ⁵ /	kelubi
หลมหมา	/lum ² ma: ¹ /	kuruma
หยี	/yi: ¹ /	keranji

8. คำที่เป็นศัพท์ทั่วไป

คำยืม	เสียงในภาษาถิ่น	เสียงในภาษาเดิม
กลีบ	/klip ³ /	kelip
กันตัง	/kan ³ tan ³ /	gantang
กูลิ	/ku ⁴ li: ⁶ /	kuli
ควน	/khu ⁵ an ⁵ /	guar, gual
โจ	/co: ⁴ /	pacar
จุก	/chuk ¹ /	hasut, acum
ชวา	/cha ⁷ wa: ⁵ /	jawa
โซะ	/so? ¹ /	burok, rusak
แซ่ตัน	/s : ⁶ tan ³ /	syaitan
ด็อง	/d :n ³ /	bedong
ดับ	/dap ³ /	cadang
ตาเดาะ	/ta: ⁴ d ? ³ /	tidak, tiada
บอดอ	/b : ⁶ d : ⁶ /	bodoh

8. คำที่เป็นศัพท์ทั่วไป (ต่อ)

คำยืม	เสียงในภาษาถิ่น	เสียงในภาษาเดิม
บีดัน	/bi ⁶ dan ³ /	bidan
โบะ	/bo ⁷ ⁴/	buruk
ปิง	/piŋ ³ /	japing
บุหลัน	/bu ⁷ lan ¹ /	bulan
ปละ	/pla ⁷ ⁴/	pihak, sebelah
พลก	/phlok ⁷ /	tempurung
ตุหลุด	/tu ⁴ lut ¹ /	curut
พลัด	/phlat ⁷ /	angin barat
โพละ	/phlo ⁷ ⁴/	baroh, lumpur
มลายู	/ma ⁴ la ⁴ yu ⁵ /	Melayu
มอแล็ช	/mɔ ⁵ lɛ ⁷ ⁴/	mulek
แมลชะ	/mlɛ ³ /	sembelih
โมรีชะ	/mro ⁷ ⁴/	buruk
ไมยะ	/may ⁴ ya ⁶ /	baja
ยะลั้งกะ	/ja ⁷ lan ⁷ ka ⁷ ⁴/	celaka
ราชุน	/ra ⁶ cun ³ /	racun
ลาด้า	/la ⁶ ta ⁴ /	latah
ลอเง็ง	/lɔ ⁵ ŋen ⁷ /	rongeng
ไล	/lay ⁷ /	abai
สลาม	/sa ¹ la ² m ² /	salam
สา	/sa ¹ /	rasa
หมาโย่ง	/ma ¹ yo ² ŋ ² /	mayong

8. คำที่เป็นศัพท์ทั่วไป (ต่อ)

คำยืม	เสียงในภาษากัน	เสียงในภาษาเดิม
หวะ	/waʔ¹/	belah
หลาดัน	/la:¹tan³/	selatan
หลุด	/lut¹/	selut
โหมะ	/moʔ¹/	tumbuk
โหละ	/loʔ¹/	suloh
อะโดย	/ʔa⁴doy⁴/	adoi
อะโตย	/ʔa⁴toy⁴/	adoi
อัลลอ	/ʔal³lu:⁵/	Allah
ฮูลู	/hu:⁷lu:⁷/	hulu

ผลของการศึกษาความหมายของคำยืมภาษามลายูของมุสลิมในเมืองสงขลา

1. คำเรียกเครือญาติ

คำยืม	ความหมายในภาษากัน	ความหมายในภาษาเดิม
กะ	พี่สาว, ยกย่องผู้หญิงที่มีอายุ มากกว่าตน	พี่สาว
เจะ	หน้า, อา, ลุง	หน้า, อา
ตัว	ผู้อาวุโส, เรียกผู้หญิงที่มีอายุ มากกว่า	ชรา

1. คำเรียกเครือญาติ (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาถิ่น	ความหมายในภาษาเดิม
โดย	คำนำหน้าชื่อผู้สูงอายุเป็น การยกย่อง	ปู่, ตา
โดยแพะ บัง	ปู่, ย่า, ตา, ยาย พี่ชาย, ยกย่องพี่ชายที่มี อายุมากกว่าตน	ปู่, ตา, ย่า, ยาย, บรรพบุรุษ พี่ชาย
ปะ	พ่อ	พ่อ
มะ	แม่	แม่
แมะ	เด็กหญิงมุสลิม, สาวมุสลิม	เด็กหญิงมุสลิม
วัย	ป้า, ลุง, ผู้สูงอายุ	ยาย, ย่า
สูง	อา	อา, พี่อ้นกว่า

2. คำเรียกตำแหน่ง

คำยืม	ความหมายในภาษาถิ่น	ความหมายในภาษาเดิม
ครู	ครู	ครูสอนที่ปอเนาะ
โตกะเต็บ	ตำแหน่งรองจากอิหม่าม	ผู้บังคับบัญชา
โตะเซียง	ผู้ดูแลมัสยิด, ผู้เก็บมัสยิด	ผู้ดูแลมัสยิด
โตะบิหลัน	ผู้ดูแล	ผู้รักษา
โตะยี่	ผู้มีความรู้ทางศาสนา, ผู้ไปเมกกะแล้ว	ฮัจยี

2. คำเรียกตำแหน่ง (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
โตะอิหม่าม	หัวหน้าหรือผู้นำทางศาสนา	ผู้นำลขหมาด, หัวหน้า
โตะฮัน	พระเจ้า, องค์อัลลอฮ์	พระเจ้า, องค์อัลลอฮ์
หนะบี	ศาสดาของอิสลาม	ศาสดา
พะเก	ผู้ชายที่กำลังศึกษาด้านศาสนา	ผู้แทนหรือผู้ศึกษาด้านศาสนา
รอซูล	ผู้นำโองการจากพระเจ้า, ศาสนทูต	ศาสนทูต
รายา	ผู้ปกครอง, กษัตริย์	เจ้า, กษัตริย์
หนะบี	ผู้มีความรู้ทางศาสนา, ผู้ไปเมกกะแล้ว	ฮัจยี
อัลลอฮ์	พระเจ้า	พระเจ้า
อัลเลาะห์	พระเจ้า	พระเจ้า

3. คำเรียกชื่ออาหาร

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
ก้อปี้	กาแฟไม่ใส่นม	กาแฟ
ก้อและ	-ชื่อขนมเหนียว ทำด้วยแป้งข้าวเจ้าผสมกะทิ แล้วหึ่งโรยหน้าด้วยถั่วเขียวคั่ว	แกงหน้าชั้น (เดิม หมายถึง พลิกไปมา ตะเคง, โคลงเคลง)

3. คำเรียกชื่ออาหาร (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษากัน	ความหมายในภาษาไทยเดิม
กะหรี่	และต้นหอมหั่น รับประทาน กับมะพร้าวคั่วผสมน้ำตาล- ทรายและกุ้งแห้งป่น	แกง
จู้จุ่น	-ชื่อแกงกะหรี่ฟ้าชั้น อาจจะ เป็นไก่หรือปลา แกงกะหรี่	ขนมชนิดหนึ่ง ลักษณะอย่าง ขนมผักกัว
บุด	น้ำเกิดจากปลาหมัก นำมาต้มจนขาว ซอยหอม ตะไคร้ ใบมะกรูด พริก มักรับประทานกับผักสด	น้ำจากปลาหมัก, ปลาเจ้า
บุด	ขนมทำจากแป้งบดแห้ง ห่อผ้าบาง ๆ แล้วหึ่ง มีน้ำตาลทรายหรือน้ำตาล	ขนมทำจากแป้งบดแห้ง ใส่กล้วยหนึ่ง รับประทานกับมะพร้าวคั่วคลุกกับ น้ำตาลทรายแดง
ปัด	แวนชูดหยาย ๆ เป็นไส้ เมื่อหึ่งสุก รับประทานกับ มะพร้าวทั้งกาก	
	ข้าวเหนียวผัดกับกะทิแล้วนำ มาห่อด้วยใบมะพร้าวหรือ ใบเตยหอม นำไปหึ่ง	ข้าวเหนียวห่อใบมะพร้าว

3. คำเรียกชื่ออาหาร (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
ป๋ม	ขนมผสมน้ำตาลหึ่งฟู รับประทานกับมะพร้าว หึ่งคาก	ขนมชนิดหนึ่งหึ่งฟู
ตขบัก	โรตีสราตนมและน้ำตาลทราย	โรตีส
มะตขบะ	โรตีสใส่แกง	โรตีสกินกับแกง, โรตีสัดไส้
โรตีส	โรตีส	โรตีส, ขนมปังเป็นก้อน
ลา	ขนมเป็นเส้นเล็ก ๆ สานเป็นตาข่าย	ขนมชนิดหนึ่ง เส้นเล็ก ๆ สาน เป็นตาข่าย
สะเต๊ะ	เนื้อย่างเสียบไม้ อาจจะ เป็นเนื้อวัว ไก่ แกะ แพะ รับประทานกับน้ำจิ้มแกง กับแตงกวาดอง	เนื้อย่างเสียบไม้กินกับแกง แตงกวาและหอมสด
อากาด	แตงกวาดอง	แตงกวาดอง

4. คำเรียกเครื่องมือเครื่องใช้

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
กง กริต	ซีโครงเรือ อาวุธมีคม 2 คม ลักษณะคด ไปมา(กริช)	ซีโครงเรือ อาวุธมีคม 2 คม ลักษณะคดไปมา (กริช)

4. คำเรียกเครื่องมือเครื่องใช้ (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
ก้อดะ	โลงศพของมุสลิม	กล่องสี่เหลี่ยม
ก้อและ	เรือประมงแบบมลายู ลวดลายและสีพื้นสวยงาม	เรือประมงที่หัวท้ายงอน
ก้อเลาะ	ที่ซั้งน้ำไว้อาบน้ำก่อนลงหมาด	สระน้ำ
กัต	อวนเล็กใช้จับปลา	อวนลอยขนาดเล็ก
กุนี	กระสอบป่าน	กระสอบป่าน
แจ	กุกุแจ	กุกุแจ
ติหมา	ภาชนะตักน้ำจากบ่อ เดิมเขียนด้วยกานหมาก ปัจจุบันใช้เรียกภาชนะ ตักน้ำจากบ่อ ไม่ว่าจะทำ ด้วยวัสดุชนิดใด	ภาชนะตักน้ำ
บัน	ผ้าโพกศีรษะผู้ชาย เรียก ผ้าบัน	ผ้าโพกศีรษะอัจริ
ปาเตะ	ผ้าห่มผู้หญิง มีลวดลาย เฉพาะอย่างของชาว มาเลเซีย	ผ้าห่มผู้หญิง
ปิง	ตะปิงใช้ปิดอวัยวะเพศ เด็กผู้หญิงทำด้วยกะลาหรือ ทอง มีสายรัดรอบเอว	ตะปิงหรือจับปิง เครื่องปิด อวัยวะเพศเด็กผู้หญิง

4. คำเรียกเครื่องมือเครื่องใช้ (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
ล้ากำง	ชุดที่ผู้หญิงสวมเวลาลงหมาด จะยาวมิดตั้งแต่ศีรษะจดเท้า โพล่เฉพาะโบหน้าและผ้ามือ	ผ้าคลุมหมผู้หญิงมุสลิม
สะกั	บุงกั	บุงกั
ไสร้ง	ผ้าไสร้ง, ผ้าห่ง	ผ้าไสร้ง

5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
กอมัด	บทเดือน ให้ผู้เข้าลขหมาด เริ่มลขหมาดได้	บทเดือน ให้ เริ่มลขหมาดได้แล้ว
กียามัด	วันสุดท้ายของโลก ซึ่ง พระเจ้าจะพิพากษามนุษย์ ทุกคน	วันสิ้นสุดของโลก
กูรอาน	คัมภีร์ของศาสนาอิสลาม	คัมภีร์
กูโบ	สุสาน, ที่ฝังศพมุสลิม	สุสาน, ป่าช้า
กายาน	กายาน, เครื่องหอมใช้เผา	กายาน, เครื่องหอมใช้เผา
ชะกาต	ส่วนบริจาคให้ยัยหลังถือ ศีลออก	ส่วนบริจาคให้คนจน, พิกัดภาษี

5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทย	ความหมายในภาษาเดิม
ซีเกด	การขอพรหลังละหมาด	การขอพรหลังละหมาด
ซูโบะ	ใช้เรียกเวลา ย่ำรุ่ง, การละหมาด ย่ำรุ่ง	ย่ำรุ่ง
ยฆาซ	ศพ, การละหมาดให้ศพ	ศพ
ยฆูอัด	การละหมาดรวมตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป	การละหมาดรวม
ดุโหด	การละหมาดตอนเที่ยง	การละหมาดตอนเที่ยง
ดูอา	การสวดมนต์ขอพร	สวดมนต์ขอพร
ตะเบะ	วันทยาหัตถ์	วันทยาหัตถ์
ตะละกัง	ชุดละหมาดของผู้หญิง	ผ้าคลุมผมผู้หญิง
ตะละวะะ	ละหมาดในเดือนรอมฎอน หลัง 2 ทุ่ม	การละหมาดในเดือนรอมฎอน หลัง 2 ทุ่ม
ดักบี	การยกมือ 2 ข้างไว้ข้างหู เวลาละหมาด	การยกมือ 2 ข้างไว้ข้างหู เวลาละหมาด
นิกะ	การแต่งงานของมุสลิม	การแต่งงาน
บั้ง	บทที่ใช้เรียกมุสลิมให้เข้า ละหมาด	บทใช้เรียกมุสลิมให้เข้าละหมาด
ปอซอ	การถือศีลอด	การถือศีลอด
ปอเนาะ	โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม	กระท่อมชั่วคราว
พัรดู	การละหมาดบังคับ 5 เวลา	การละหมาดบังคับ 5 เวลา
มหยัยัง	การละหมาด	การละหมาด
มหยัยัด	ศพของมุสลิม	ศพ

5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทย	ความหมายในภาษาเดิม
มะอัฟ	ให้อภัย, ขอโทษ	ขอโทษ
มะฮัน	สินสอดของเจ้าบ่าว	เงินหรือสิ่งของที่มอบให้หญิงที่จะสมรสด้วย
มัซยิด	ศาสนสถานของอิสลาม, สุเหร่า	ศาสนสถาน
มาตี	ตาย	ตาย
มุสลิม	ผู้นับถือศาสนาอิสลาม	ผู้นับถือศาสนาอิสลาม
มูไลด	ทำบุญฉลองวันเกิด นบีมูฮัมมัด (เมาลิด)	วันเกิดนบีมูฮัมมัด
เมกกะ	เมืองสำคัญที่มุสลิมไปทำพิธี ฮัจญ์	เมืองเมกกะ ประเทศ ซาอุดีอาระเบีย
ยากัด	ส่วนบริจาคให้ฮัจญ์หลังถือ ศีลอด	ส่วนบริจาคให้คนจน, ภาษีที่ต้อง เสีย
รายอ	วันทำบุญออกบวชหลังถือ ศีลอด	วันตรุษในอิสลาม
รอมดอน	เดือนถือศีลอดของมุสลิม	เดือนที่เก้าของปีมุสลิม เน้นเดือน ถือศีลอด
ลหฺมาด	พิธีสวดมนต์นมัสการพระเจ้า	การแสดงความเคารพต่อพระเจ้า, การขอพร
สลาม	คำทักทายและเคารพกัน เมื่อพบกัน	สลัวส์ดี

5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
สฺหฺนัด	การขลิบปลายอวัยวะเพศชายเพื่อเป็นมุสลิม	การขลิบปลายอวัยวะเพศผู้ชายที่ยอมตนเป็นมุสลิม
สฺหฺเราะ หมักกะ	ศาสนสถานของอิสลาม เมืองเมกกะที่มุสลิมไปทำพิธีฮัจญ์	ศาสนสถาน เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดี-อาระเบีย
หมักกริบ	การละหมาดตอนหมดแสงตะวัน	การละหมาดตอนพลบค่ำ
เหนียด	การตั้งใจโดยการกล่าวคำไว้	ตั้งใจ
อะซาม	บทที่ใช้เรียกมุสลิมให้เข้าละหมาด	บทใช้เรียกมุสลิมให้เข้าละหมาด
อะกีก๊ะ	พิธีเชือดแกะหรือแพะให้เด็ก หลังคลอด 7 วัน	พิธีเชือดแพะหรือแกะ
อายัล	ถึงแก่กรรม	ถึงแก่กรรม
อัลกุรอาน	คัมภีร์ของอิสลาม	คัมภีร์
อิส่า	การละหมาดตอนกลางคืน	การละหมาดตอนกลางคืน
อิสลาม	ศาสนาอิสลาม	ศาสนาอิสลาม
อีจเร๊าะ	ศักราชของอิสลาม	ศักราชของอิสลาม
ฮัสซาด	การละหมาดตอนบ่าย 3 โมงครึ่ง	การละหมาดช่วงบ่าย
ฮารีรายอ	การทำบุญออกบวชหม้อใหญ่	วันตรุษฮิดัลอฎุฮา

5. คำเรียกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
ฮ่ารัม	บาป, คำสบกสาบาน, สิ่งห้าม	บาป
ฮีดิลฟิตรี	การทำบุญออกบวชหม้อเล็ก หลังจากถือศีลอด	วันรายชื่อหลังจากสิ้นสุดการ ถือศีลอด
ฮีดิลอ์ญา	การทำบุญออกบวชหม้อใหญ่ หลังการทำบุญออกบวช หม้อเล็ก 70 วัน	วันรายชื่อฮัจยี หลังจากวันฮีดิลฟิตรี 70 วัน (3 เดือน)
ฮิบาดะฮ์	หลักปฏิบัติของอิสลาม	หลักปฏิบัติของอิสลาม

6. คำเรียกชื่อสัตว์

คำยืม	ความหมายในภาษาไทยถิ่น	ความหมายในภาษาไทยเดิม
กฺเลา	ปลา กฺเลา	ปลา กฺเลา
ชฺเกะ	ปลาตัวเล็กแบนคล้ายปลาแบน	ปลาชนิดหนึ่งตัวเล็กแบน
ชฺดง	ปลาตัวแบนมีลายดำ	ปลาชนิดหนึ่ง
บองหลา	งูจงอาง	งูจงอาง
ปะ	งูพิษ	งูพิษชนิดหนึ่ง
มอหยอง	ปลาหน้าเค็มคล้ายปลาบึก แต่เล็กกว่า, ปลาริวกิว	ปลาริวกิว
มะวัน	ปลาจากระเม็ด	ปลาจากระเม็ด

6. คำเรียกชื่อสัตว์ (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาถิ่น	ความหมายในภาษาเดิม
มหลัง	ปลาตุกทะเล	ปลาตุกทะเล
มุสัง	ชมด	ชมด
หลมพุก	ปลาเหอหิม มั่น แต่ก้างมาก	ปลาชนิดหนึ่ง

7. คำเรียกชื่อพืช

คำยืม	ความหมายในภาษาถิ่น	ความหมายในภาษาเดิม
กันชา	กันชา	กันชา
คง	ข้าวโพด	ข้าวโพด
คล้อก	เม็ดมะม่วงหิมพานต์	เม็ดมะม่วงหิมพานต์
คูละ	ต้นไม้อื่นตามชายเลน (ต้นส้มอทะเล)	ต้นไม้ชายเลน
จัมดะ	จัมปาดะ	จัมปาดะ
จัมปาดะ	จัมปาดะ	จัมปาดะ
จัมปูเต	ถั่วชนิดหนึ่ง คั่วน้ำมัน	ถั่วชนิดหนึ่ง
จูด	ต้นกระจูดใช้สานเสื่อ	พืชชนิดหนึ่ง
ชมไผ่	ชมพู	ผลไม้
ตง	ไม้ไผ่ชนิดหนึ่ง	ไม้ไผ่ชนิดหนึ่ง
มังคุด	มังคุด	มังคุด
ยาร่วง	มะม่วงหิมพานต์	มะม่วงหิมพานต์

7. คำเรียกชื่อพืช (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาถิ่น	ความหมายในภาษาเดิม
ยาหนัด	สับปรด	สับปรด
ยาหมู	ต้นและผลฝรั่ง	ผลไม้ชนิดหนึ่ง
ลองกอง	ลองก๊อง	ลองก๊อง
ลดยหนัง	น้อย โหน่ง	น้อย โหน่ง
ละไม	คล้ายมะไฟแต่มีสีเหลืองนวล	ผลไม้คล้ายมะไฟ
กลางสาต	กลางสาต	กลางสาต
ลูก	คล้ายลองก๊องแต่เม็ดใหญ่	คล้ายลองก๊องแต่เม็ดใหญ่
สะหวา	ละมุด	ละมุด
สาคุ	สาคุ	สาคุ
หลา	มันเทศ	มันเทศ
หลุมพี	พลระกำ	พลระกำ
หลุมหมา	อินทผลัม	อินทผลัม
หญ	ลูกหญ	ลูกหญ

8. คำศัพท์ทั่วไป

คำยืม	ความหมายในภาษาถิ่น	ความหมายในภาษาเดิม
กลีบ	กระพริบตา	กระพริบ
กันตั้ง	การตวงข้าวสารเป็นทะนาน	ทะนาน
กลี	คณงาน	คณงาน

8. คำศัพท์ทั่วไป (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาถิ่น	ความหมายในภาษาเดิม
ควน	เห็นเขา, เขาเตี้ย ๆ	เขาเตี้ย ๆ
โจ	เครื่องรางแขวนบนต้นไม้ กันขโมยผลไม้	เครื่องกันขโมยลงคาถา
ลูก	ยุให้ทะเลาะกัน	ยุให้สู้หรือทะเลาะกัน
ขวา	อิน โดन्हีเซีย	อิน โดन्हีเซีย
โซะ	เห่า, เสี้ย	เห่า, เสี้ย
แซ่ตัน	ซาตาน, มาร	ซาตาน, มาร
ต้อง	การพันผ้าห่อทารก	ผ้าอ้อมสำหรับพันเด็ก
ดับ	ตรระเตรียม	ตรระเตรียม, เสมอ, ปริกษาทารือ
ตาเดาะ	ไม่มี	ไม่มี
บอดอ	โง่, เซลา	เซลา
บิตัน	หมอต้าแย	หมอต้าแย
โบะ	เหม็น	เห่า
บิง	ผิวนาเป็นแปลง ๆ	ผิวน, ชิ่น
บุหลัน	ดวงจันทร์	ดวงจันทร์
ปละ	ฝ้าย, ช้าง	ฝ้าย, ช้าง
พลก	กะลามขพริ้ว เม็ดในผลไม้ ที่แก่จัด	กะลามขพริ้ว
ตุหลด	บุหรีมวนโต	ชิการ์
พลัด	ฝนที่ตกมาจากทิศตะวันตก	ตะวันตก
โพละ	ที่นั่งข้างแฉะ, โคลน	บิง, คลอง
มลาญ	มลาญ	มลาญ

8. คำศัพท์ทั่วไป (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาไทย	ความหมายในภาษาเดิม
มอแล้ะ	สวย, งาม	สวย, งาม, ดี
แมลซ	ฆ่าสัตว์โดยวิธีเชือดคอ	เชือดคอ
โมริะ	ไม่สวย, ชี้เหร่	ไม่สวย
ไมยะ	บึ้ง	บึ้ง
ยะลั้งกะ	คำอุทาน	ชั่วร้าย, อุบาทว์
รังหยาว	โมโห	อารมณ์เสีย
ราชุน	วางยาพิษในอาหาร	ยาพิษ
ลาด้า	บ้าจี้	บ้าจี้
ลอเง็ง	การเดินราแบบมาเลย์	การเดินราดั้งเดิมแบบมาเลย์
ไล	ซักช้า, มัวแต่	มัวแต่, ไม่ตั้งใจทำงาน
สลาม	คำทักทาย, สวัสดี	สวัสดี
สา	ความรู้สึก, รู้สึก, ขยชเขยง	คิด, รู้สึก, รส
หมาโย่ง	การแสดงพื้นเมืองของ มาเลย์คล้ายมโนห์รา	ศิลปะการแสดงพื้นเมืองของ มาเลย์
หวะ	ผ่า, กรีด	ผ่า, กรีด, แบ่ง
หลาดัน	สมจากที่ตีได้(สลาดัน)	ที่ตีได้
หลุด	โคลนตม	ดินโคลน
โหมะ	ทุบด้วยกำปั้น	ทุบด้วยกำปั้น
โหละ	วิธีหาลาโดยใช้ไฟส่อง ตอนกลางคืน	คบไฟ
อะโดย	คำอุทานเมื่อเจ็บ	คำอุทานเมื่อเจ็บ

8. คำศัพท์ทั่วไป (ต่อ)

คำยืม	ความหมายในภาษาถิ่น	ความหมายในภาษาเต็ม
อะโดย	คำอุทาน เมื่อ เจ็บ	คำอุทาน เมื่อ เจ็บ
อ็ลลอ	คำอุทาน เมื่อตกใจหรือ แปลกใจ	คำอุทาน
ฮูล ฮู	การแสดงชนิดหนึ่ง เรียก ลิเกฮูลู	การแสดงของพม่าเลย

การเปลี่ยนแปลงด้านเสียง

ลักษณะการยืมคำภาษามลายูมาใช้ปนกับภาษาไทยถิ่นของมณฑลใน เมืองสงขลา พบว่าการเปลี่ยนแปลงด้านเสียงมีปรากฏอยู่ ซึ่งแม้จะเป็นการนำมาใช้โดยทับศัพท์เป็นส่วนใหญ่ แต่คำเหล่านั้นก็ยังมีกรนำมาใช้โดยการตัดเสียง การกลมกลืนเสียง การเปลี่ยนเสียงซึ่งมีทั้งการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะและเปลี่ยนเสียงสระ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. การทับศัพท์

คำในภาษาถิ่น	คำมลายู	ความหมาย
ก้อแล	koleh	เรือ
สะกั	saki	บุงกี
โสร่ง	sarung, sarong	ผ้าโสร่ง
กง	koung	ซีโครงเรือ

1. การทับศัพท์ (ต่อ)

คำในภาษาไทย	คำมลายู	ความหมาย
นิกะ	nikah	แต่งงาน
เหนียด	niat	ตั้งใจ
ฮ่ารัม	haram	บาป
สุนัต	sunat	การขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ ของชาย เพื่อเข้าเป็นอิสลาม
ตยะเบะ	tabei	วันทยาหัตถ์
หมักกะ	mekah	เมืองเมกกะ
ชีเกะ	kikek	ปลาตัวเล็กแบน
ชัง	kitang	ปลาตัวแบนหนา มีจุดดำ ๆ
มาตี	mati	ตาย
มุสลิม	muslim	ผู้นับถือศาสนาอิสลาม
อิสลาม	Islam	ศาสนาอิสลาม
บัง	bang	การเรียกมุสลิมเข้าละหมาด
มุสัง	musang	ชมด
กลางสาด	langsar	ผลไม้ชื่อกลางสาด
สาธุ	sagu	สาธุ
อะโดย	adoi	คำอุทานเมื่อเจ็บ
สลาม	salam	สวัสดี
หมาโย่ง	mayong	การแสดงพื้นเมืองมลายู
ราจุน	racun	การวางยาพิษ
บุหลัน	bulan	ดวงจันทร์
ฮูลู	hulu	การแสดงคล้ายลิเก

1. การทับศัพท์ (ต่อ)

คำในภาษาถิ่น	คำมลายู	ความหมาย
บอดอ	bodoh	โง่, เซลา
ควน	gual, guar	เห็นเขาเดี่ยว ๆ
ชวา	jawa	ชวา
บูดู	budu	น้ำท่าจากปลาหมัก
บีดัน	bidan	หมอดำแย

2. การตัดเสียง มีทั้งการตัดเสียงพยางค์หน้า ตัดพยางค์กลาง และตัดพยางค์หลัง

2.1 ตัดพยางค์หน้า

คำในภาษาถิ่น	คำมลายู	พยางค์ที่ตัดออก
ปะ	bapak	ba
มะ	emak	e
โตะ	datok	da
เจะ	machik, pachik	ma, pa
บั้ง	abang	a
บ้ม	apam	a
กัต	pukat	pu
ล้ากำง	telekong	te
หลมพี	kelubi	ke
จูด	kerecut	kere

2.1 ตัดพยางค์หน้า (ต่อ)

คำในภาษาถิ่น	คำมลายู	พยางค์ที่ตัดออก
คง	jagung	ja
บัน	kainserban	kainser
ต้อง	bedong	be
หลาตัน	selatan	se
ปิง	japing	ja
หลา	kelela	kele
มหยัง	sembahyang	sem

2.2 ตัดพยางค์กลาง มีคำน้อยที่เกือบจะหาไม่ได้

คำในภาษาถิ่น	คำมลายู	พยางค์ที่ตัดออก
กายาน	kemeyan	e
จัมดะ	campedak	pe

2.3 ตัดพยางค์หลัง มีคำน้อยเช่นเดียวกัน

คำในภาษาถิ่น	คำมลายู	พยางค์ที่ตัดออก
สวา	sawani loh	niloh
กะ	kakak	kak

3. การกลมกลืนเสียง เป็นไปในลักษณะที่คำในภาษามลายูเดิมจะมีหลายพยางค์ แต่เมื่อนำมาใช้ก็จะกลมกลืนเสียงเหลือเพียงพยางค์เดียว ซึ่งคงจะเป็นประโยชน์ในการสื่อสารให้รวดเร็วตามลักษณะของภาษาถิ่นได้ เช่น

keris	มาเป็น	กริต	แปลว่า	อาวุธสองคมมีลักษณะคด
kelip	มาเป็น	กลิบ	แปลว่า	กรวยพริบตา
guru	มาเป็น	ครู	แปลว่า	ครู
golok	มาเป็น	ค็อก	แปลว่า	มีดมะม่วงหิมพานต์
barat	มาเป็น	พลัด	แปลว่า	ฝนที่พัดมาจากทิศตะวันตก

4. การเปลี่ยนหรือย้ายเสียง มีทั้งการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะและเปลี่ยนเสียงสระ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนที่ไม่มีข้อจำกัดตายตัว เช่น

4.1 การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ

จากพยัญชนะเสียงระเบิด ก้อง เกิดที่ริมฝีปาก มาเป็นเสียงพยางค์ ก้อง เกิดที่ริมฝีปาก เช่น

บ-ม	bawa	มาเป็น	มะวัน	แปลว่า	ปลาจระเม็ด
	buruk	มาเป็น	โมรีะ	แปลว่า	ไม่สวย
	baja	มาเป็น	ไม้ยา	แปลว่า	บึ้ง
	rambai	มาเป็น	ละไม	แปลว่า	ผลไม้คล้ายมะไฟ แต่มีสีขาว

จากพยัญชนะเสียงระเบิด ก้อง เกิดที่ริมฝีปาก มาเป็นพยัญชนะเสียงระเบิด ไม่ก้อง เกิดที่ริมฝีปาก เช่น

บ-ป	batik	มาเป็น	ปาเต๊ะ	แปลว่า	ผ้าปาเต๊ะ
	kacang butir	มาเป็น	จัมบูเต	แปลว่า	ถั่วชนิดหนึ่ง
บ-พ	kelubi	มาเป็น	หลุมพี	แปลว่า	พลระกา
	baroh	มาเป็น	โปละ	แปลว่า	บึง, คลอง

จากพยัญชนะเสียงระเบิด ไม่ก้อง ไม่มีลม มาเป็นเสียงระเบิด ไม่ก้อง

แต่มีลม เช่น

ก-ค	golok	มาเป็น	ค็อก	แปลว่า	เม็ดมะม่วงหิมพานต์
	guar	มาเป็น	ควน	แปลว่า	เหินเขาเตี้ย ๆ
	guru	มาเป็น	ครู	แปลว่า	ครู

จากพยัญชนะเสียงร่ว มาเป็นพยัญชนะเสียงข้างลิ้น เช่น

ร-ล	rambai	มาเป็น	ละไม	แปลว่า	ผลไม้คล้ายมะไฟแต่มี สีนวล
	rongeng	มาเป็น	ล่องเงิง	แปลว่า	การเดินรำแบบมาเลย์
	tempurung	มาเป็น	พลก	แปลว่า	กชลา
	barat	มาเป็น	พลัด	แปลว่า	ฝนที่มาจากทิศตะวันตก

4.2 การเปลี่ยนเสียงสระ

จากสระ อะ มาเป็น สระอา เช่น

acar	มาเป็น	อาจาต	แปลว่า	แตงกวาดอง
batik	มาเป็น	ปาเต๊ะ	แปลว่า	ผ้าปาเต๊ะ
haram	มาเป็น	ฮ่ารัม	แปลว่า	บาป
rasa	มาเป็น	สา	แปลว่า	รู้สึก, คิด
latah	มาเป็น	ลาต้า	แปลว่า	บ้า
racun	มาเป็น	ราจุน	แปลว่า	วางยาพิษ

จากสระอะ มาเป็น สระโอะ และสระออ เช่น

mayong	มาเป็น	มอหยอง	แปลว่า	ปลาริวากิว
jambu	มาเป็น	ชมโโพ	แปลว่า	ชมพู

จากสระโอะ มาเป็น สระออ เช่น

kotak	มาเป็น	ก้อตะ	แปลว่า	กล่องสี่เหลี่ยม, โลงศพ ของมุสลิม
kolek	มาเป็น	ก้อละ	แปลว่า	เรือ
kopi	มาเป็น	ก้อปี	แปลว่า	กาแฟ

จากสระอู มาเป็น สระอุ เช่น

kerecut	มาเป็น	จุด	แปลว่า	พืชชนิดหนึ่งใช้สานเสื่อ
duku	มาเป็น	ลูก	แปลว่า	ผลคล้ายลองกอง
hulu	มาเป็น	ฮูลู	แปลว่า	การแสดงคล้ายลิเก

จากสระอ้าว มาเป็น สระออ เช่น

puasa	มาเป็น	ปอซอ	แปลว่า	ถือศีลอด
-------	--------	------	--------	----------

จากสระโอะ มาเป็น สระแอ เช่น

syaitan	มาเป็น	แฮตัน	แปลว่า	ซาตาน, มาร
---------	--------	-------	--------	------------

จากสระอู มาเป็น สระโอะ เช่น

tuhan	มาเป็น	โตฮัน	แปลว่า	พระเจ้า
-------	--------	-------	--------	---------

จากสระเอา มาเป็น สระอู เช่น

maulud	มาเป็น	มูไลด์	แปลว่า	วันเกิดนบีซัยนุดดีน
--------	--------	--------	--------	---------------------

จากสระอิ มาเป็น สระเอ เช่น

machik, pachik	มาเป็น	เจะ	แปลว่า	น้ำ, อา
----------------	--------	-----	--------	---------

การเปลี่ยนแปลงด้านความหมาย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คำยืมภาษามลายูของมุสลิมในเมืองสงขลามาใช้ พบว่าจะเป็นคำที่มีความคงเดิมเป็นส่วนใหญ่ แต่มีการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายด้วย ทั้ง 3 ประเภทคือ ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้าและความหมายย้ายที่ ดังตัวอย่าง เช่น

คำที่มีความหมายคงเดิม เช่น

ปะ	หมายถึง	พ่อ
มะ	หมายถึง	แม่
ครู	หมายถึง	ครู
บาดเจ็บ	หมายถึง	น้ำท่าจากปลาหมัก
ก๊อปปี้	หมายถึง	กาแฟ
อากาด	หมายถึง	แดงกวาดอง
กัณฑ์	หมายถึง	กระสอบป่าน
นิก๊ะ	หมายถึง	แต่งงาน
ตะเบะ	หมายถึง	วันทยาหัตถ์
มุสัง	หมายถึง	ชมพู
บุหลัน	หมายถึง	ดวงจันทร์
กริต	หมายถึง	อาวุธมีสองคม ลักษณะคด
โตะเซียะ	หมายถึง	ผู้เฝ้ามัสยิด
บัตัน	หมายถึง	หมอต้าแย
ตาเดาะ	หมายถึง	ไม้มี
บอดอ	หมายถึง	โง่, เซลา
แซตัน	หมายถึง	ซาตาน, มาร
ชวา	หมายถึง	ชวา
มหยัง	หมายถึง	ลหฺมาต

สุนัข	หมายถึง	การขลิบหนังที่มปลายอวัยวะเพศชาย
มุสลิม	หมายถึง	ผู้นับถือศาสนาอิสลาม
มาตี	หมายถึง	ตาย
หมักกะ	หมายถึง	เมืองเมกกะ

คำที่มีความหมายกว้างออก เช่น

ราจัน ความหมายเดิมหมายถึง ยาพิษ แต่นำมาใช้ในความหมายว่า ยาพิษ การวางยาพิษ และการถูกวางยาพิษ

ฮ้ำรัม ความหมายเดิมหมายถึง บาป แต่นำมาใช้ในความหมายว่า บาป และศาสนกษานว่าไม่ได้ทำในสิ่งที่มีความบาปนั้น

โสรั้ง ความหมายเดิมหมายถึง ฟ้างผู้ชายที่เป็นลายตา ๆ แต่นำมาใช้ในความหมายรวมถึงฟ้างทุกชนิดทั้งลายตาและลายดอก ทั้งของผู้หญิงและผู้ชาย

ล้ากำง ความหมายเดิมหมายถึง ฟ้ำคลุมผมผู้หญิง แต่นำมาใช้ในความหมายที่หมายถึงชุดที่ผู้หญิงสวมใส่ในเวลาขหมาด คลุมตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า

พลก ความหมายเดิมหมายถึง กะลามะพร้าว แต่นำมาใช้ในความหมายที่เรียกทั้งกะลามะพร้าวและผลไม้ที่แก่จัดจนเมล็ดแข็ง เช่น มะม่วงที่แก่จนเมล็ดแข็งเรียกว่า มะม่วงเข้าพลกแล้ว

คำที่มีความหมายแคบเข้า เช่น

ยากัด ความหมายเดิมหมายถึง ภาชนะที่ต้องเสียดตามกฎหมายในปีหนึ่ง ๆ และหมายถึงการบริจาดทาน แต่นำมาใช้ในความหมายเฉพาะการบริจาดชะกาด หลังจากการถือศีลอดแล้ว และก่อนจะทำญอกบวช

ต้อง ความหมายเดิมหมายถึง ฟ้ำอ้อมที่ใช้พันตัวเด็ก และการพันเด็กด้วยฟ้ำอ้อม แต่นำมาใช้ในความหมายเฉพาะการพันห่อตัวเด็กทารก

ชูโบะ ความหมายเดิมหมายถึง ย่ำรุ่ง แต่นำมาใช้ในความหมายเฉพาะเรียกการลหมาดในเวลาย่ำรุ่ง

คำที่มีความหมายย้ายที่ เช่น

ก้อดข ความหมายเดิมหมายถึง กล้องสี่เหลี่ยม แต่นำมาใช้ในความหมายที่หมายถึง โฉงศพของมุสลิม

หลาดัน ความหมายเดิมหมายถึง ทิศใต้ แต่นำมาใช้ในความหมายเรียกลมที่พัดมาจากทิศใต้

พลัด ความหมายเดิมหมายถึง ทิศตะวันตก แต่นำมาใช้ในความหมายที่ใช้เรียกพื้นที่ตกมาจากทิศตะวันตก

ปอเนาะ ความหมายเดิมหมายถึง กระจ่อมชั่วคราว แต่นำมาใช้ในความหมายเรียกโรงเรียนที่สอนศาสนาอิสลาม

โหละ ความหมายเดิมหมายถึง คบไฟ แต่นำมาใช้ในความหมายที่หมายถึง การจับปลาวิธีหนึ่งโดยใช้ไฟส่องหา

โยะ ความหมายเดิมหมายถึง เหน้า แต่นำมาใช้ในความหมายว่า เหม็น ซึ่งใช้เรียกแพะตัวผู้ที่แก่ มีกลิ่นเหม็นสาบว่า แพะโยะ

โปละ ความหมายเดิมหมายถึง บึง คลอง แต่นำมาใช้ในความหมายที่เรียกที่ลุ่มที่หน้าข้างและตลอดเวลา